

montaurà

NÚMERO 101
TERCER TRIMESTRE 2012

REVISTA DE MANCOR DE LA VALL

Escoleta d'estiu

Mancorins a la
Challenge de Tardor

Torrent de Pareis

A benefici de l'AECC

SUMARI

CRÒNICA	3
AJUNTAMENT	5
DES DE L'ARXIU	8
CENTRE DE DIA	10
ESGLÉSIA LOCAL	11
ENTREVISTA	14
JUNTA LOCAL AECC	17
BIBLIOTECA	18
AMICS DE LA TERCERA EDAT	20
IMATGES PER RECORDAR	24
AMUNT I AVALL	25
CEIP MONTAURA	28
EPI MONTAURA	31
ESCOLETA D'ESTIU 2012	32
ESPLAI S'ESTEL	34
CE MONTAURA	36
ARA HA FET VINT ANYS	37
IMATGES D'AHIR	38

FOTOGRAFIES: Magdalena
Campaner, Gabriel Pocoví,
Gabriel Fiol, Margalida Pocoví

Els articles signats expressen
únicament l'opinió dels seus
autors

EDITA:
Col·lectiu MONTAURA
Plaça de l'Ajuntament, 1
07312 MANCOR DE LA VALL
Tef.971501776
montaurarevista@hotmail.com

DIPÒSIT LEGAL: PM 3-1988
IMPRESSA: Impremta Goya SL
Lloseta

CRÒNICA

JULIOL

Dia 2 s'inicià el curs de natació a la piscina municipal i l'escoleta d'estiu per els infants de Mancor.

Dia 6 morí a Palma la mancorina Magdalena Moyà Rosselló, tenia 85 anys. Descansi en pau.

Dia 13 nasqué Gori Abrines Valle, fill de Miquel Àngel i Sandra. Enhorabona.

Dia 17 morí el jove inquer Toni Nicolau, en *Toni Pinoi*. Al·lot de 38 anys molt apreciat pels mancorins, tant pels joves com pels més majors que mai oblidarem les seves paelles ni la seva simpatia. Descansi en pau.

Dia 18 morí Margalida Amer Alorda de ca s'ullot, tenia 90 anys. Descansi en pau.

Dia 21 tingué lloc l'excursió al Puig de Massanella per recollir camomila. Els assistents no en portaren però gaudiren d'un exquisit arròs brut cuinat per l'amo en Jaume *puput* a les cases de Comafreda.

AGOST

Dia 9 nasqué Lluç Tugores Pericas, fill de Jaume i Àngela. Enhorabona.

Dia 16 nasqueren els germans Joana i Biel Reus Verd, fills de Gabriel i Antònia Maria. Enhorabona.

Dia 18 es casaren Àngel Rosa Gálvez i Maria Ángeles Gual Gardon. Felicitats.

Dia 22 morí Maria Mateu Grau de ca sa perdiu, tenia 82 anys. Descansi en pau.

Dia 25 tingué lloc l'excursió al torrent de Pareis, aquest any comptà amb una gran participació sobre tot de gent jove. Els més de cinquanta assistents, després de passar una bona calorada i refrescar-se a les aigües de sa Calobra, gaudiren d'un bon plat de paella al restaurant Brisamar.

Cloenda curs de natació

Dia 31 a la piscina municipal tingué lloc la cloenda del curs de natació i de l'escoleta d'estiu. Tots els infants que hi assistiren s'ho passaren de lo millor participant en els jocs organitzats pels monitors.

Cloenda Escoleta d'Estiu

El mateix dia 31 hi va haver una recollida de roba porta a porta. Fou organitzada per la Fundació Deixalles i l'Ajuntament amb l'objectiu de col·laborar en el pla de formació per la reinserció sociolaboral de persones amb dificultats, de millora ambiental i de promoció de la solidaritat social.

SETEMBRE

Dia 1 es casaren Cristòfol Vallorí París i Maria Luz Borrás Perelló. Felicitats.

El mateix dia 1 es casà a Pollença el jove mancorí Antoni Alorda Mora amb la pollencina Aina Cifre Cerdà. Felicitats.

Dia 3, entre plors i emocions, començà el nou curs escolar pels infants de 0 a 3 anys a l'EPI Montaura.

Dia 9 amb la col·laboració de l'Ajuntament de Mancor el Club Ciclista d'Inca organitzà el Trofeu Mancor de la Vall, prova puntuable per a la Challenge de Tardor 2012. Entre els participants s'hi trobaven els mancorins Juan Miguel Martorell i Pedro Abrines, a més del jove de Moscarí resident a Mancor Jaume Bennassar.

Guanyadors amb el batle Bernadí Coll i regidors

Dia 11 en el teatre del Casal de Cultura s'inicià el curs de batucada dirigit a infants i a adults. Els professors són na Paula Mas i en Guillem Ribot. El cost del curs és de 15 €/mensuals.

Dia 13 en el poliesportiu municipal s'iniciaren les classes de tennis a càrrec de l'entrenadora Mar Soto. El cost del curs és de 30 €/mensuals.

Dia 22 en el Casal de Cultura tingué lloc un sopar benefic a favor de l'AECC, fou organitzat per la Junta Local.

Dia 29 es casaren José Manuel Abalat Muñoz i Maria Mercedes Torrero Valadés. Felicitats.

AJUNTAMENT

SESSIÓ ORDINÀRIA DEL PLE DE L'AJUNTAMENT DE DIA 4 DE JULIOL DE 2012

La batlia dona compte del projecte “Rodona d'accés a Mancor de la Vall, Ma 2112” que vol dur a terme el Consell de Mallorca, la finalitat d'aquest projecte és millorar la visibilitat en les sortides del carrer Es Pedregaret i els camins de can Gallina i des Putxos.

El Ple de l'Ajuntament amb el vot en contra dels regidors del PP, amb el vot de qualitat del batle i els vots a favor dels regidors del PSM-IV i del PSOE, acorda desestimar les següents mocions presentades pel grup municipal PSM-IV:

- Moció relativa al CEIP Montaura.
- Moció contra el tancament dels Hospitals Joan March i General.
- Moció condemnant la violència i a favor de la llibertat d'expressió.
- Moció en defensa de l'educació pública.

El Ple de l'Ajuntament amb els vots a favor dels regidors del PP i del PSOE, el vot en contra dels regidors del PSM-IV, en concret de la regidora Alba i el regidor Gallardo i l'abstenció del regidor Villalonga, acorda estimar la moció presentada pel grup municipal PP relativa al rebuig explícit dels actes violents contra les persones i les agressions al president del Govern de les Illes Balears, cossos de seguretat i periodistes a diferents municipis de Mallorca.

El Ple de l'Ajuntament aprova per unanimitat ratificar els acords de dissolució del Consorci d'aigües de Mancor de la Vall i la integració en el nou Consorci d'Aigües de les Illes Balears.

El grup del PSM-IV presenta una sèrie de preguntes que són contestades per l'equip de govern:

1.- Quan es presentarà i aprovarà el pressupost municipal de l'any 2012?

Immediatament que estiguin elaborats.

2.- Algun regidor de l'oposició pot participar a l'hora de fer el resum dels plens que es publica a la revista Montaura?

Aquesta pregunta ja fou contestada en el passat plenari.

3.- Quin és el desglossament del cost de les festes de Sant Joan 2012?

Encara no hem rebut totes les factures, en tenir tota la documentació li farem arribar.

4.- Quins criteris de participació es segueixen per programar les festes municipals? Hi ha creada una comissió de festes oberta i participativa?

La comissió de festes està oberta a tothom i durant tot l'any. En compliment de la nostra tasca escoltam tots els suggeriments, cosa que molt no saben fer i amb l'opinió de tots els mancorins elaboram el programa de festes.

5.- Demanam que des de l'Ajuntament es faci una campanya de conscienciació sobre els riscos de la seguretat vial, enfocada sobretot als adults que no prenen mesures adequades a l'hora de transportar els infants dins el vehicle. Ens oferim per treballar conjuntament amb vosaltres per tal de que es minimitzin els accidents amb infants i les seves conseqüències.

Atenent que aquesta campanya ja es realitza, a nivell estatal i comunitat, tant l'equip de govern com la policia local no hem constatat la necessitat de duplicar aquesta campanya en concret.

6.- En relació a l'enfilall de bombetes que es pengen al carrer per les festes patronals, la fira, etc., hem rebut queixes sobre les hores que aquestes estan enceses, especialment els dies en què els actes que es duen a terme acaben prest. A més, demanam que s'avalui la possibilitat de canviar progressivament les bombetes per bombetes de baix consum, de manera que es podrà reduir el cost energètic que contemplava el PAES, el qual ens vàrem adherir?.

A l'Ajuntament no s'han rebut queixes al respecte. No obstant es tindrà en compte per a properes accions.

7.- Darrerament hi ha hagut canvis importants en relació a la targeta sanitària i qui té o no cobertura gratuïta de la Seguretat Social. Ja no s'envia la nova targeta sanitària quan la prèvia ha caducat ni es rep cap avís per fer el canvi. A més, si la persona no té feina i deixa de cotitzar

a la seguretat social deixa de tenir cobertura. S'ha de sol·licitar una targeta sanitària per a gent sense recursos i si ha caducat s'ha de demanar una renovació pagant 10 euros. De fet, es van modificant petits aspectes segons passa el temps de qui ha d'abonar les factures per l'assistència rebuda. Han rebut vostès informació i/o instruccions directament des de la Conselleria de Salut per tal d'informar a la població en general? De moment no hem rebut cap tipus d'indicacions. No obstant, si qualche ciutadà es trobàs en qualche problema es pot dirigir a les oficines de l'Ajuntament i a través del servei d'afers socials ho intentarem resoldre.

8.- Per substituir a na Magdalena Grau durant la seva baixa, l'Ajuntament de Mancor va demanar per dues vegades al borsí de treball de la Mancomunitat del Raiguer si es podia aportar una persona per ocupar aquest lloc de feina. Després es va renunciar a aquest borsí i es va recórrer al SOIB. Quin criteri es va seguir per fer aquest canvi quan cada any es paga una quantitat elevada de doblers a la Mancomunitat del Raiguer pels seus serveis?

En primer lloc li he de dir que el borsí de treball de la Mancomunitat no li costa res a l'Ajuntament de Mancor, tan sols es paguen els serveis que s'utilitzen.

En quant a la contractació d'un administratiu per substituir la baixa de na Magdalena hi havia dues possibilitats. Per una banda, es podia recórrer al borsí de la Mancomunitat i l'altre era la contractació a través del llistat de personal amb el perfil requerit inscrit al SOIB.

És cert que en un principi ens dirigirem a la Mancomunitat però finalment decidirem acudir al SOIB, sempre dintre la legalitat.

Els motius d'elegir aquesta opció són varis, en primer lloc perquè quan es sol·licita personal al SOIB es pot indicar amb més claredat el perfil de feina i l'experiència que interessa que es tengui per poder dur a terme una tasca de forma immediata i eficaç.

9.- Trobau que en els temps en què vivim, quan s'ha de mirar més que mai en què s'inverteixen tots els doblers públics, és més necessari realitzar una rotonda a l'entrada de Mancor que escoltar el clam de tants veinats de Mancor que demanen millores en els revolts més perillosos de la carretera que va a Inca?

En cap cas consideram que sigui malgastar el doblers públics sinó tot el contrari. Es nota que només escoltau el clam de segons quins veïns ja

que des de fa molts anys els mancorins demanam que en el creuer que va a l'escola pública i al poliesportiu es faci una petita rodona per tal d'evitar un accident que podria resultar greu per falta de visibilitat.

No és menys cert que es fa necessari la reparació d'alguns trams de la carretera d'Inca a Mancor. També hi estam fent feina, vos recordam que fa un any es va fer una millora amb l'asfalt nou, la nostra intenció és no deixar de fer feina en aquesta línia i ho farem pel bé de tots els usuaris de dita carretera, en cap moment actuarem per interessos personals per venda de casetes.

SESSIÓ EXTRAORDINÀRIA DEL PLE DE L'AJUNTAMENT DE DIA 25 DE JULIOL DE 2012

El Ple de l'Ajuntament amb els vots a favor dels regidors del PP i el vot en contra dels regidors del PSM-IV, acorda:

- Aprovar provisionalment el Pressupost de la Corporació Municipal, amb un total de despeses de 1.131.100 € i un total d'ingressos de 1.257.600 €. La diferència positiva entre les despeses i els ingressos de 90.000 € s'ha aplicat a amortització anticipada de préstecs.
- Aprovar les bases d'execució del pressupost i la plantilla de personal.

SESSIÓ EXTRAORDINÀRIA DEL PLE DE L'AJUNTAMENT DE DIA 31 DE JULIOL DE 2012

La secretària dona compte del compliment del Pla de Sanejament aprovat a l'empar del Reial Decret-Llei 5/2009, de 24 d'abril, de mesures extraordinàries i urgents per facilitar a les Entitats locals el sanejament de deutes pendents de pagament amb empreses i autònoms.

SESSIÓ ORDINÀRIA DEL PLE DE L'AJUNTAMENT DE DIA 5 DE SETEMBRE DE 2012

El Ple de l'Ajuntament amb el vot favorable dels regidors del PP, el vot en contra dels regidors del PSM-IV, els regidors Villalonga i Gallardo, i l'abstenció de la regidora Alba i de la regidora del PSOE, acorda aprovar la revisió de tarifes del servei d'aigües i prorrogar el contracte de concessió del servei d'abastiment d'aigua potable de Mancor.

El grup del PSM-IV presenta una sèrie de preguntes que són contestades per l'equip de govern:

1.- Darrerament sovintegen els vehicles, sobretot motos, que circulen a altes velocitats i fent molt de renou durant les nits. Quin tipus de mesures pot prendre l'Ajuntament per regular tant la velocitat com els renous que produeixen, tenint en compte que són una molèstia per molts veïnats i qualsevol dia hi pot haver una desgràcia?

Ho entenem com a casos molt puntuals, si vostès saben qui són ho comuniquin a la policia local que farà la seva funció.

2.- Rellegint les vostres respostes respecte a la revista Montaura en els darrers plens, entenem que sí podem participar a l'hora de fer els resums dels plens i proposam reunir-nos durant la setmana posterior al plenari per tal de fer els resums que es publicaran a la revista.

Idò ho heu entès malament.

3.- Quin ha estat el cost de les festes de Sant Joan? Han arribat ja les factures pendents?

Han arribat les factures però la secretària-interventora està de vacances.

4.- Tenim una sèrie de propostes a fer de cara a la comissió de festes. Quan es convocarà aquesta comissió per fer-hi arribar les nostres propostes i les de tota la gent que hi pugui estar interessada? Si es convoca la comissió ja se vos comunicarà. Les propostes es poden fer arribar a la regidora.

5.- L'Ajuntament de Mancor continuarà exigint com fins ara els mateixos coneixements de català com a requisit per ocupar un lloc de treball?

Evidentment.

La regidora del PSOE formula el següent prec:

El Parc de Sa Font és un lloc preciós del poble però es troba en un estat lamentable degut a la brutor que s'acumula i la pudor d'orins. Cada quan es fa net? Es podria estudiar algun tipus d'acció educativa, o bé de vigilància amb en Bonifacio com a darrera opció amb càmeres de gravació per a persuadir a la gent de deixar porqueries?

El regidor Ripoll contesta que el policia sempre que té torn passa per allà, que dos pics per setmana fan neteja, fa uns mesos que s'està estudiant posar una càmera i que hi va molta gent i és difícil de controlar.

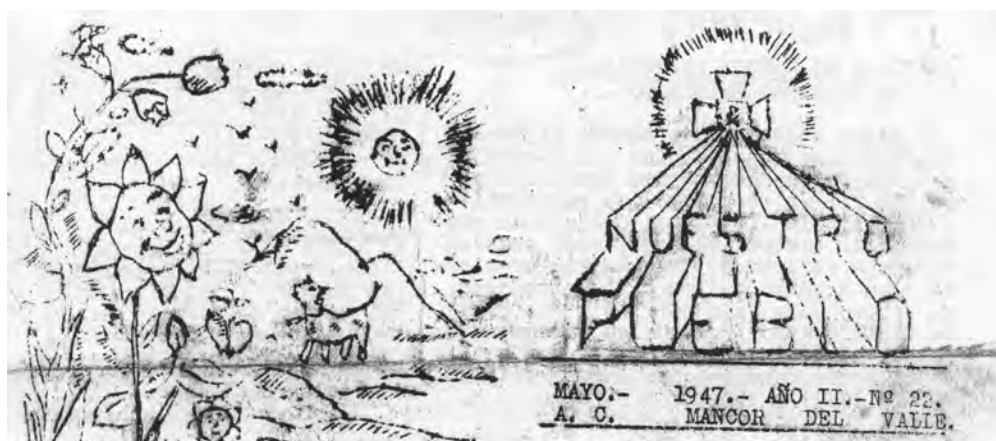
SESSIÓ EXTRAORDINÀRIA DEL PLE DE L'AJUNTAMENT DE DIA 19 DE SETEMBRE DE 2012

El Ple de l'Ajuntament amb el vot favorable dels regidors del PP i l'abstenció del regidor del PSM-IV i la regidora del PSOE, acorda aprovar el Compte general de 2011.

El Ple de l'Ajuntament amb el vot favorable dels regidors del PP i el vot en contra del regidor del PSM-IV i la regidora del PSOE, acorda informar favorablement l'informe redactat per la secretaria i l'assessoria jurídica de l'Ajuntament referent a la no inclusió dins l'inventari de bens municipals els camins objecte d'investigació:

- Camí d'Almallutx / camí des Rafals, des de la barrera d'accés a la finca Es Rafals.
- Camí de sa Font Rafal.
- Camí de Biniatzent / Camí de sa Font / Camí de Mancor a Alaró, d'acord amb el que estableix la sentència de data 26 de gener de 1989, dictada pel jutge Sr. Santiago Oliver Barceló.
- Camí de Biniarroí a Almadrà / Camí de Biniarroí a Orient.
- Camí de Biniarroí a Biniamar.
- Camí de Biniamar a Biniatzent / Camí de Biniatzent a Inca.

NUESTRO PUEBLO (i 2)

Aquesta segona entrega ben bé podria titular-se: "Crònica social de 31 mesos (agost 1945 - febrer 1948)" ja que aquest és l'aspecte que he treballat de la nostra publicació mensual dels anys quaranta del segle

passat. NUESTRO PUEBLO, segurament sense pretendre-ho, ens aporta una vertadera crònica de societat de tot allò que esdevenia al poble. La quotidianitat mancorina va transcórrer, mantenint-se en l'anonimat i ulterior oblit fins ben entrat la dècada dels seixanta. Les austeres i fredes dades dels registres del jutjat civil i de la parròquia, úniques fonts informatives d'aleshores, no revifen els fets, sols en són testimonis. Tot allò que del pròxim passat ens resta de "viu" és el que ha arribat fins aquí per transmissió oral i, per això mateix, es dilueix en la memòria col·lectiva, més boirosa amb el pas del temps i, per tant, mancada de rigor i precisió. Els trenta-un mesos de la publicació de NUESTRO PUEBLO en són una excepció, perquè els fets traslladats a paper - *scripta manent* - perviuen en la memòria i se'ns fan presents amb llur lectura. A NUESTRO PUEBLO s'hi reflecteix tot allò que va succeir a la vall o relacionat amb ella: esdeveniments socials, esportius, religiosos, polítics, educatius... fenòmens naturals, sinistres...etc.

La informació social ve expressada en ítems quasibé invariables: moviment demogràfic NACIMIENTOS, DEFUNCIONES; MATRIMONIOS, ENFERMOS i SECRETARIADO PARROQUIAL DE CARIDAD; a més d'altra informació no catalogable que anomenaré VARIS (sucessos, notícies varies, teatre, viàtics, festes...).

A l'hora d'individuïr el subjecte d'una notícia es fa amb el nom i llinatges, seguits del malnom, vertader identificador familiar i individual. Quasi tots els malnoms actualment vigents es troben a la revista: miet, mieta, tonet, calivé, patró, salapa, confit, coric, rata, tià, taparer, morenet, serena, jordió...; hi trobam també malnoms no coneguts pels més joves o no tan freqüents: pepet, s'hort, conet, colomito, pujola... i d'altres ara ja completament extingits: bernada, teresins, escolaneta, ca'n quint, sencellera, rotes, s'olivar...

Durant els vint-i-nou mesos de què tenim informació (de dos no ens arribat el futillet) se celebraren 23 matrimonis i ambdós contraients, excepte en 3 casos,, eren mancorins. La notícia apareix segon aquest model, *contrajeron matrimonio en nuestra parroquia dia 23 del mes pasado Juan Eduardo Rovira y Maria Mateu (Patró). Muchas felicidades* (Nº 4. Novembre 1945). Els que vivírem els temps de postguerra i el franquisme recordam que tots els contractes matrimonials se signaven, contraients i testimonis, a l'església, davant del capellà i un representant del jutjat, que en la meua infantesa quan era escolanet sempre fou en Toniet de la Sala.

Quant a defuncions se'n produïren 42, 31 de les quals a Mancor. Sorpren la longevitat general dels mancorins, vull però destacar algunes singularitats de decessos. Va morir (gener 1947) un nin de tres mesos, Jaume Pou de ca'n Patró (aviat naixeria un germanet a qui posarien el nom del nadó mort (es tracte de'n Jaume Pou, pregoner de les passades festes patronals); un altre nin (octubre 1946), Jaume Gual (Peça) va morir de meningitis. Jaume Martorell (Ropit) va morir al 17 anys (maig 1947) i un de ca'n francineta, a Sóller, als 13 anys (gener, 1946); a Búger un accident ferí mortalment (gener 1946) un jove de ca'n Bernadet quan tenia 29 anys. Especialment luctuoses foren les morts d'Aina Martorell (gener 1948), de 37 anys, i la seva filleta nadona, que foren dipositades al taüd una al costat de l'altra. La notícia d'aquests dos decessos és

acompanyada d'un poema, escrit per Eduard Rovira, dedicat al vidu i pare, Miquel Abrines. La informació necrològica és sempre com aquesta *Dia 8 de octubre fallece en Calviá ROSA MATEU LLOMPART (Rotes) a los 73 años. RIP.* (Nº 26, novembre 1947).

Quant als naixements n'hi va haver 34. Tots els nadons veieren la llum primera a ca seva. La notícia del nouvingut ve acompanyada únicament del nom del pare, la qual cosa - una més - palesa el masclisme accentuat de la societat; el nom de la mare no apareix en cap cas. Aquest és el model: *Dia 31 alegró el hogar de Jaime Martorell (Rata) el nacimiento de una niña a quien se impuso el nombre de Margarita.* (Nº 13, agost 1946). Vull destacar que el Nº 21 (abril 1947) informa de 5 naixements durant el mes.

El contingut informatiu referit fins ara és el normal en una comunitat local com la nostra. La novetat, per a mi, és la notícia dels malalts. Cada mes apareix la nòmina dels qui fan o han fet llit. Penso que la normal llarga durada de les malalties de l'època, que obligaven l'allitament de més de quinze dies, pot ser la causa de l'estranya, al dia d'avui, notícia. Vegem-ne un exemple, *Enfermos: lo estuvieron... i los niños Matias Amengual (Ropit), Guillermo Mateu (Confit), Lorenzo Martorell (S'Olivar), Carmen Vicens (Palou). Deseamos a todos ellos completo restablecimiento.* Vist amb els ulls del 2012, ens causa una especial sensació la malaltia dels "niños".

Aleshores existia a Mancor un SECRETARIADO PARROQUIAL DE CARIDAD. Als trenta-un mesos que va durar la publicació tocà de ple el temps que anomenam "anys de fam". Aquest Secretariat, tot i anomenar-se parroquial, devia ser obra de l'Acció Catòlica. El periòdic descriu mensualment el que s'ha recollit per a les famílies necessitades. El detall de les donacions és, per a nosaltres, com a mínim molt curiós. Vegem-ne un exemple: *Durante el mes pasado se han recibido los siguientes donativos: 150 pts. procedentes de la rifa de la sábana de las mujeres de A.C. De otros donantes: 40.50 pts. además medio kg. de fideos; 1 kg. de judías de careta; 1 kg. de habas; otro kg. de habas; 2 litros de aceite; 2 kgs. de habas; 1 kg. de fideos; una botella de aceite; y unos zapatos... Per amor de Déu sia.* (Nº 9, abril 1946). Així tots el mesos.

NUESTRO PUEBLO dóna altres informacions, que anomeno VARIS, on s'inclouen diferents esdeveniments no contemplats en la graella mensual. Destacaria la importància que es dóna a les festes locals, sobretot -deixant de banda S. Joan - la de S. Antoni (missa solemne, davallada del corb i beneïdes) i la de S. Llúcia, el 13 de desembre.

Per acabar presento un petit mostuari dels VARIS pel seu interès històric o curiós.

Vocaciones: Ha ingresado en el Seminario Conciliar, para iniciar sus estudios eclesiásticos, el niño Gabriel Fuster Fontanet. (Nº 4, novembre 1945). En Biel Rata, mort ja fa uns anys, orfe molt nin de pare i mare, tot i que vivia a Inca feia s'enorgullia dels seus orígens mancorins.

ATENCIÓN!!! JÓVENES!!! ... resolvió cambiar el día del JUEVES... por el MIÉRCOLES en atención a los novios deseosos de asistir al círculo. (Nº 4, novembre 1945). El dijous era un dia de festejar.

Accidente lamentable:

dia 14 de abril tuvo lugar en la mina de Conia un accidente... el fuego alcanzó a 8 mineros... los mancorines acudieron al lugar... (Nº 22, maig 1947).

Nueva licenciada: en la Universidad de Barcelona ha terminado la licenciatura en farmacia la señorita Margarita Mateu Mateu, hija del médico de nuestro pueblo. (Nº 24, juliol 1947). Aquesta "señorita" és una venerable monja tancada carmelita.

Viaticada: Durante la primera quincena del mes fue viaticada María Sastre (Sencellera). (Nº 27, octubre 1947).

Sibila: este año lo fue el niño Monserrate Fontanet Martorell. (Nº 30, gener 1948).

Subsidio vejez: Al tanto ancianos... Podrán arreglar los papeles los trabajadores agrícolas que han cumplido 65 años antes de 1 de enero de 1940... Probablemente comenzarán a cobrar desde el enero del presente año. (Nº 31, febrer 1948).

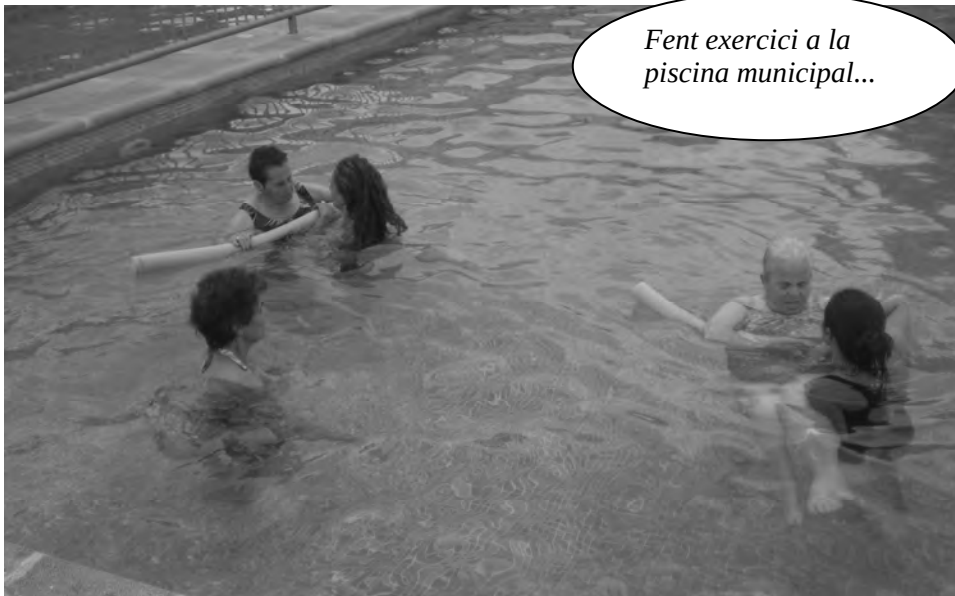
Tomeu Ripoll Pou

CENTRE DE DIA

En aquest número ens agradaria explicar-vos les activitats que hem realitzat durant aquest estiu. I és que aprofitant el bon temps hem gaudit d' unes bones passejades i, fins i tot, d'uns quants 'capfics'!

Com ja sabeu, el principal objectiu d'aquest centre és el de mantenir una actitud activa i és que com que no ens agrada romandre aturats han estat moltes les activitats i tallers que hem realitzat. Hem realitzat manualitats, amb les que després hem decorat el centre; tallers de cuina en els que ens ha valgut la pena embrutar-nos un poc les mans fent delicioses panades, cocarrois, rubiols,...; hem cantat moltes cançons i també hem ballat!

Però tot i que fent aquests tallers ens hem divertit molt, voldríem destacar dues activitats amb les que hem viscut noves experiències i ens han permès sortir un poc de la rutina.

Fent exercici a la piscina municipal...

I és que durant aquest mesos de tanta calor vàrem decidir anar cada setmana a la piscina. La experiència va ser inoblidable ja que alguns de nosaltres no havíem nedat mai o feia molt de temps que no ho fèiem.

Una altra cosa que també voldríem destacar va ser l'excursió que vam fer fins a Santa Llúcia, on vàrem gaudir d'un gran paisatge i unes fantàstiques vistes. Gairebé tots hi havíem

pujat algun cop, però ara com que ja estem un poc majors feia temps que no ens animàvem a pujar... Així que poder tornar a aquest indret tant especial del poble de Mancor de la Vall va ser tota una experiència!

Cares de felicitat dels nostres usuaris el dia de l'excursió a Santa Llúcia

Anna Nadal

ESGLÉSIA LOCAL

“És un altre món”

Intentar posar per escrit, una experiència com la d'aquest estiu a Perú, no és una tasca gens fàcil, quan un intenta plasmar la seva experiència, no deixa de ser un “posar paraules” a allò que ha viscut, i que per tant, no deixa de ser quelcom molt subjectiu. Quan em demanaven: “*que tal el Perú?*”, la gent pel carrer, la primera expressió que em sortia és aquesta: “*és un altre món*”. I no ho feia en un sentit pejoratiu o per evadir la pregunta, sinó més bé, per expressar una realitat viscuda així en tots els sentits.

Quan un arriba i posa un peu en terres peruanes, de seguida percep el què segurament, aquells primers descobridors d'Amèrica varen trobar-se i per això l'anomenaren: “*el nou món*”. T'adones de que les distàncies no són les mateixes, de què els cors no són els mateixos, i que les realitats materials tampoc ho són.

- Per què les distàncies no són les mateixes? A Perú tot és immensament gran i gros, si mirem només per extensió, és unes tres vegades tot el territori espanyol, però a part de la distància física o quilomètrica, existeix sobretot una gran distància espiritual. Déu en la majoria de gent, és un més de la casa. En el nostre món ja no necessitam a Déu per res, tenim el nostre iphone, el nostre cotxe, el nostre internet, les nostres marxex, les nostres cases perfectament acabades... Déu ja no hi té cabuda, i si en té, és per quan a mi m'interessa que en tingui, és a dir, quan he de fer una festa social, quan m'he de casar, fer la primera comunió, etc... quan Déu em serveix d'excusa per... La gent d'allà no cerca a Déu només quan li convé, la vida de cada dia esta marcada per la fe, marcada per l'esperança de què Jesús els ajudi a viure un dia més. Déu forma part del seu dia a dia, de la seva esperança, del seu caminar a pesar de les dificultats.

Quan un té l'experiència de visitar “*caserios*” perduts damunt immensos “*cerros*” (muntanyes) d'arena on hi ha assentaments humans vinguts de la serra o de la selva, sense aigua, sense llum, i sense res més que una petita habitació feta de canyes o de cartró; i a més, experimenta com una visita teva o de qualsevol persona és una gràcia del Senyor. És un moment per acollir-lo, un moment per trobar-se amb Déu a través d'algú. Després t'adones de lo pobre que ets tu i de lo rics

que són ells en fe. Ja ho deia Jesús “*Qui us acull a vosaltres, a mi m'acull, i qui m'acull a mi, acull el qui m'ha enviat*” (Mt. 10,40).

Experimentes també una gran distància, quan tu et penses des del teu primer món, ric i envejós, que vas a “*salvar*” el Perú, i quan t'adones que és el Perú el que t'ajuda a salvar-te de les teves nícieses i enveges. Tots tenim la tendència que quan anam a un país del tercer món, els del primer, anam a ajudar, a “*salvar-los*” de la seva desgràcia. Ells amb el seu testimoni de fe,

t'ensenyen que l'únic que ens salva és Jesús, i que amb la seva ajuda tot es pot fer.

Quan visites un “hogar” (un lloc d'acollida d'infants abandonats), que pot anar dels 40 als 800 nins, i veus que un dia no basta el menjar, que un altra els falta l'aigua, que en un lloc on nosaltres hi dormiria un infant, allà en dormen sis, i que sobretot els hi falta moltíssima d'estimació ja que molts d'ells, els han abandonat els pares, han abusat d'ells sexualment,... i que qualsevol cosa és motiu d'alegria i d'agraïment, una visita, una rialla, un joc, t'ensenya a ser agraït del que Jesús et dona a cada moment i a cada passa. A viure, que en un moment es pot estimar més que en tota una vida. Més que anar a Perú a “salvar”, el Perú m'ha ajudat a sentir-me salvat per Jesús i per aquells que Ell ha posat en el camí de la meva vida.

- Els cors no són els mateixos... Diuen que la primera passa per curar una malaltia és adonar-se de què un està malalt. En el cas del cor, la nostra estimada Mallorca té el cor endurit, nosaltres tenim el cor endurit, ja ho diu el salm 95: “ *no enduriu els vostres cors com a Meribà*”. Quan arribes al Perú t'adones de què tens el cor endurit, i així com passen els dies, comences a notar que qualche crui va sorgint en la pedra del teu cor, quan veus que per la majoria de gent d'allà lo més important no és el “tenir” molt, fer moltes previsions de futur, tenir moltes seguretats, sinó el “servir”, “l'acollir”, el viure el dia a dia i agrair-ho al Senyor contínuament, l'ajudar-te a sentir-te a gust, el donar tot allò que tenen fins llevar-s'ho del seu propi menjar, perquè tu et sentis bé. L'estimar, gratuïtament i senzillament, des de la petitesa i l'humilitat, l'estimar servint.

Aquí funcionam a la inversa, primer que ens importa és el tenir molt i el ser molt, moltes coses, pensant que això ens omplirà d'alegria i felicitat, quan ens fa tornar cada vegada més esclaus de les coses i experimentam que som més infeliços que abans. Lo important allà són les persones i no les coses. Si hi ha un convidat, lo primer és aquell que ve i no tot lo altra. Aquí quan tenim un convidat, el què miram és el rellotge per veure quan marxarà. Els nostres cors endurits no poden tolerar el sofriment i cerquem refugis per tal de no sofrir, refugis com les drogues, el tenir coses, l'evadir-se, que només ajuden a endurir-lo cada dia un poc més.

Els seus, són cors llaurats pel sofriment, per la mancança, per l'esperança i per les ganes de seguir endavant confiant en Jesús. Quan un visita una senyora major a Manchay alto, amb la seva caseta d'adobe (palla amb fang), la seva bateria de cotxe amb un llumet, sense aigua més que un bidó blau ple de verdet, ni cap altra moble que no sigui una cadira, i per ella tu ets la persona més important, que te treu tot allò que té i és capaç de dedicar-te un dels seus millors somriures i d'obrir-te el cor de pinta en ampla, entens que dins la vida el més important no és allò que pots comprar amb diners, sinó allò que ets capaç de regalar amb el teu cor. Entens allò que St. Pau ens recordava a la seva carta als corintis, “l'amor no passarà mai”. I que St. Agustí al cap dels segles, deia amb aquelles paraules tan belles: “estima i fes lo que vulguis”.

- Les realitats materials no són les mateixes... grans canvis pots veure en el Perú. Des dels llocs més humils, pobres i desolats, fins al millor barri de la ciutat de Lima que no es troba a cap de les nostres capitals europees. Un contrast immens en un grapat de kilòmetres.

Un pot pensar, és això just? Per què no són solidaris entre ells mateixos? Com pot veure un

ric de Lima on viuen alguns compatriotes seus i no fer res? La mateixa recepta ens la podem aplicar.

És veritat que no vivim amb cases de cartró, enmig d'un arenal àrid, però també dins el nostre món hi ha gent que té molt per donar, que no sap que fer amb el seu patrimoni, i moltes famílies i persones, ara més que mai que no tenen res per dur-se a la boca, o que el banc l'hi ha embargat tot allò que tenia...

Hi ha una dita mallorquina que aquí s'hi escau molt bé: *"que cadascú pregui per ell i Déu per tots"*. Jo no puc fer res per canviar les consciències dels demés, però puc anar canviant la meua, fer lo que està en les meves mans, que per això Jesús les m'ha donades... no ens quedem en la queixa amb els qui no fan, i amb l'excusa oblidem la nostra responsabilitat també. Jo ja som més afortunat que milions de persones del Perú pel simple fet de tenir una casa d'obra i un llum. El posar-se excuses sol ser la sortida fàcil per no fer res. Tots tenim moltes coses que ens sobren a la vida, i inclús si un està a l'atur o jubilat, té una cosa molt valuosa *"temps"* pels demés. Excuses en podem posar moltes, però la realitat és que el nostre món necessita canviar el cor de pedra per un de carn amb l'ajuda de Déu.

Experiències com l'estar un temps al Perú, t'ajuden a re-situar allò que vius i com ho vius, sabent que no els vas a "salvar" tu, sinó que t'ajudaran a canviar el cor i a valorar molt més allò que tens i sobretot a les persones que tens. Una experiència que jo recoman a tots.

És una experiència que des de la Delegació de Missions s'intenta impulsar, que joves i no tant joves, facin aquesta experiència d'anar al Perú o al Burundi, per descobrir aquest "altra món" de les missions, on hi ha moltíssims de mallorquins actualment i al llarg de la història que han donat i donen la seva vida per aquests pobles llunyans com a signes de l'amor de Jesús enmig de la injustícia humana.

Josep R. Ortega Fons, rector.

(podeu trobar altres experiències de joves, així com informació de la delegació a la pàgina web de la delegació: <http://misionesmallorca.blogspot.com.es/>).

Enhorabona mancorins i mancorines!!!!

Després de més d'un any i mig de parlar de campanes, de no sentir-les sonar, ja les tenim aquí i sonen. I tot gràcies a vosaltres i a la vostra dedicació i aportacions. La factura total ha ascendit a 31.874,50€. Dels quals ja hem pagat 30.200€ i per tant només ens falten 1.674,50€ per acabar de pagar les campanes. Això és una molt bona notícia!!! Aquest mes d'octubre tornarem a fer qualche activitat per acabar de pagar les campanes, però sobretot, agrair-vos molt tot l'esforç que heu fet i que encara se ben cert, que continuareu fent.

Nova comunitat de Sta. Llúcia

Com bé sabeu, enguany quasi bé tota la comunitat de religioses missioneres del sagrats cors, han canviat durant aquest estiu. Ara la nova superiora és sor Maribel, i les altres religioses són sor Maria Jesús, sor Magdalena i sor Bàrbara que ja duu anys entre nosaltres. Aquest nou equip de religioses ve amb moltes ganes de què els mancorins torneu a sentir a Sta. Llúcia com el vostre santuari i us espera amb les portes ben obertes. A més venen ben disposades a ajudar moltíssim a la nostra Parròquia. Des d'aquí els hi donam la més cordial benvinguda i que es trobin molt bé entre nosaltres.

Una primera iniciativa és que cada dia elles resaran comunitàriament a les 19h a la capella de Sta. Llúcia, i els dimecres, enlloc de celebrar l'eucaristia a la Parròquia ho farem a les 19h al santuari de Sta. Llúcia. Hi estau ben convidats a tenir un moment de pregària en aquest santuari tan important per tots els mancorins i mancorines.

ENTREVISTA A FÈLIX BIMBO ALBEROLA, mestre del CEIP Montaura

Fèlix va néixer a Godella, València l'any 1963. De pare valencià i mare valenciana. Va viure a València fins a l'any 1985...

Bé, en primer lloc fa el següent comentari: "Vull agrair-vos que s'heu recordat de mi per realitzar aquesta entrevista". I després començam amb l'entrevista:

- Estudis cursats? A on?

Vaig estudiar fins COU al meu poble i vaig realitzar els estudis mitjans de música al Conservatori Superior de Música de València. Més tard vaig fer la carrera de magisteri en l'especialitat d'Educació Musical a la UIB.

- Sinó fossis mestre què series?

Ui! Aquesta pregunta és bastant complexa. La veritat és que, quan era a València, vaig començar a fer de músic des de molt prest en diferents grups. La música ha estat sempre molt vinculada a mi i encara continua i, per tant, crec que faria qualche activitat relacionada amb la música, tot i que la vida no saps mai el que et pot oferir i he realitzat també treballs que no tenien relació ni amb la música ni amb la docència.

- Quines són les qualitats d'un bon mestre?

Primer de tot, vull dir-te que aquesta categoria de bon mestre està lluny del que jo sóc. I no és falsa modèstia. Em consider un mestre més que intenta millorar cada dia i cada curs i que el que no vol és quedar-se estancat en unes activitats educatives i aplicar la mateixa fórmula a tots els alumnes que passen per la

meva aula. L'educació evoluciona i nosaltres hem d'evolucionar també. Això sí, crec que sempre s'ha d'aplicar el sentit comú i no anar-se'n pels núvols. L'educació tampoc és tan complexa i tan parcel·lada com alguns teòrics de despatx ens volen fer creure.

- La teva trajectòria docent, anys de docència, centres on has treballat, què has impartit?

Bàsicament quasi tota la meva activitat educativa i que va ser al 1991 l'he desenvolupada a Mancor. El que passa és que quan vaig començar a Mancor també feia classes a altres escoles d'educació primària com Lloseta, Caimari, Búger, Biniamar, Moscarí i Sencelles. També he fet classes extraescolars per a ajuntaments i també a escoles de música.

Els primers anys a Mancor...

- Què és el que més t'agrada de la teva feina?

Sobretot, el contacte diari amb els nins, la transmissió de coneixements, de recursos, de valors, la resposta dels nins, l'intentar que qualche cosa de les que comuniqués els hi quedarà. Però sempre volent que siguin cada dia millors personetes i que aprenguin a respectar-se. Aquests aspectes purament educatius per mi són prioritaris i encara que sigui una mica pretensions i alguns docents pensin que el que ha de fer el mestre a l'escola és bàsicament transmetre continguts i que els alumnes treguin bones notes, amb l'ajuda de la família, aquest ha de ser dels

objectius primers. I, també, l'aprenentatge propi: el que t'ensenyen ells dia a dia.

- I el que menys?

Relacionat amb l'anterior pregunta, és clar, tot allò que no té a veure amb la nostra pràctica diària, com per exemple certes burocràcies innecessàries; la paperassa que et fa perdre temps i energies (i que se necessiten intactes en aquesta feina). Bé, bàsicament això.

- Com va començar aquesta afició cap a la música? I cap a la teva professió?

Bé, no m'agradaria dir allò tan recurrent de que sóc valencià i que allà, "el que no toca un pito toca una flauta". Músics i artistes hi ha pertot i vaig néixer a un poble, Godella, on hi ha una banda de música i molts dels meus companys de classe estudiaven a l'escola de música. Em varen "picar" i els meus pares es varen quedar una mica sorpresos perquè no hi havia antecedents musicals a la nostra família. I així vaig continuar fins ara i segurament fins que ja no hi sigui perquè això no s'acaba mai. Respecte a la meua professió, després d'haver realitzat altres treballs que no tenien molt a veure amb la música, vaig sentir la necessitat de tornar a fer alguna cosa relacionada amb ella i em varen oferir l'oportunitat de donar classes en activitats extraescolars i l'APA de l'escola de Mancor, on hi eren, si no record malament, na Maria del Carme Valdivielso, Na Bel Garau, en Biel Alorda "Piti", n'Ana Caudevella.. i na Maria Antònia Pasqual, que estava de directora en el centre, la possibilitat de fer les classes en horari lectiu. Em va encantar el poble, l'ambient, l'alumnat i els companys i aquí em vaig quedar. I fins ara.

- Amb l'experiència que tens en la docència què és el més difícil de la teua pràctica?

Com et comentava abans crec que a la docència el que s'ha d'aplicar és el sentit comú i això a vegades és difícil de trobar. Després, la selecció de continguts, que aquests siguin els més funcionals i profitosos, les estratègies per aplicar-los, que les activitats que no siguin gaire entretingudes donar-les una mica la volta i tractar de que ho siguin el més possible. No ho sé, sembla que tot és molt difícil però tampoc ho és tant. Tampoc anam a inventar la pólvora.

- Què t'agrada més dels alumnes?

Els alumnes són personetes, fills dels seus pares i de les seves mares, que a la vegada són fills d'altres pares i mares. És a dir, són nins que tenen trets de molta gent. I això és de les coses que més em fascina d'ells. Són tots tan diferents, cadascú té el seu món particular, les seves inquietuds, els seus punts de vista. I tractar de posar-se dins el seu capet per entendre'ls i perquè t'entenguin a tu, a la vegada que complexa és meravellós.

- Què t'agrada menys dels alumnes?

Qualque falta de respecte cap a altres companys o cap a altres persones que, quasi sempre, són reproduccions d'actituds que veuen i viuen a casa. La veritat és que els nins són molt innocents, tenen poca dolentia enrevessada i som els adults els que moltes vegades ho compliquem tot.

- Quins canvis ha sofert l'escola de Mancor?

Crec que bastants. Bé, per començar, quan jo vaig arribar hi havia el 7è i el 8è de l'antiga EGB. Després l'escola es va quedar en 50 alumnes i, clar, de claustre sols érem cinc

professors. I aquests darrers anys ha hagut un augment considerable d'alumnat que ha fet que les instal·lacions se'ns hagin quedat massa reduïdes. A part d'això, clar, l'irrupció de les Noves Tecnologies a l'aula ha suposat un canvi radical en la manera d'ensenyar.

- Algun alumne, curs, activitat de Mancor que et dugui bons records?

En general, sempre guard un bon record de tots els meus alumnes. Inclús dels que m'han donat més guerra i els més "pesats" (rialles). Passes temps amb ells i arribes a estimar-los molt i la veritat és que els alumnes de Mancor són bona gent. I m'agrada quan després dels anys o venen a veure't o te'ls trobes pel carrer i encara se'n recorden de tu. Bé, ara ja estic xerrant com un mestre vell.

- Algun que desitjaries esborrar?

Per aquesta mateixa regla de tres crec que cap. Encara que a l'escola no tots els moments són bons tot ensenya i de tot s'aprèn i si ha hagut qualche moment de trist record millor fer- lo desaparèixer.

- Algun problema de disciplina molt greu?

Molt greu, cap.

- Alguna anècdota?

La veritat és que unes quantes, però ara record quan na Paca es va acubar al pati de l'escola i en Biel Crespí i jo mateix li pegàvem perquè despertés i "ni por esas". Quin ensurt ens va donar. Ay, Paca!

- Com qualificaries la relació amb les famílies i alumnes?

He de dir que, normalment, les famílies acostumen a col·laborar bastant a les activitats que l'escola proposa si bé hi ha excepcions i famílies que ho fan més i altres de menys.

- Trobes que hi ha diferència dels alumnes, famílies, serveis de fa 25 anys als d'ara?

Bé, a Mancor, no s'ha produït aquest increment notable d'alumnat procedent d'altres països i, si bé, han arribat famílies de fora de Mancor, el gros de l'alumnat és originari de Mancor i la veritat és que sempre hem estat en família.

- Com definiries allò què és èxit escolar d'allò que no ho és?

Per mi l'èxit escolar és que l'alumnat durant

l'etapa educativa adquireixi el major nombre de recursos per poder defensar-se a la vida. Resulta inútil en aquests moments en els qual vivim, amb les noves tecnologies i amb els problemes que té la gent per poder tenir un treball estable, obstinar-se a fer aprendre als alumnes continguts que probablement no els farà servir mai. Si un alumne té molts coneixements però no són aplicables després en la vida i en el mercat de treball no consider que sigui producte de l'èxit escolar si no més bé del fracàs. Per altra part, no tots els alumnes poden ser metges ni advocats, ni arquitectes. Han de tenir l'oportunitat d'estudiar però tindran altres qualitats per poder guanyar-se la vida.

- Com seria la teva escola ideal?

Per mi, no existeix l'escola ideal. I, en tot cas, encara que existeixi una escola ideal sempre arribaria el govern de torn que amb una nova reforma o amb l'enèsima llei la voldria canviar. En tot cas, l'escola ideal o que se li assembla hauria de començar a instaurar-se des de l'aula cap als gestors i teòrics i no al contrari.

Els Botifanfarrons

- I ja per acabar ens podries contar quines són les teves aficions?..

Bé, a part de la música, la lectura, la cuina, el teatre, el cinema... Però sí quasi tot gira bastant en torn a la música. Així, d'allò darrer que he fet va ser formar el grup Els Botifanfarrons però ara estic amb el tema del microteatre també. Probablement es faci un curtmetratge aquest mes d'octubre sobre aquesta obra que vàrem representar i bé, intentant aprendre coses cada dia. No m'agrada estar aturat i, a més, no sé.

Marita Calafell Rosselló

Dia 22 de setembre la Junta Local de l'AECC organitzà un sopar amb l'objectiu de recaptar fons, i contribuir amb l'associació a dur endavant totes les iniciatives posades en marxa per ajudar a aconseguir una millor qualitat de vida a tots els pacients.

Tal com manifestà la presidenta Magdalena Arrom, aquest esdeveniment fou tot un èxit tant en assistència, voluntariat i aportacions anònimes de productes que minvaren les despeses i augmentaren els beneficis (1.300 €).

A l'acte hi assistí la presidenta de la Junta de Balears la Sra. Teresa Martorell acompanyada per la coordinadora de Mallorca la Sra. Isabel Got. En la seva intervenció exposà tots els serveis que s'ofereixen des de la Junta de Balears:

- ✓ **Atenció social:** informació, assessorament i suport al pacient i a llurs familiars. Valoració d'ajuts econòmics puntuals, préstec de material ortopèdic.
- ✓ **Programa "Molt per viure"** per a dones amb diagnòstic de càncer: suport psicològic, educació psicosocial en grup, tallers, activitats, voluntariat testimonial,...
- ✓ **Campanyes de prevenció:** informació i educació adreçades a la població en general. Rodes de premsa, taules informatives, conferències, xerrades, jornades, debats.
- ✓ **Pisos d'acollida:** per a malalts oncològics i familiars de MENORCA, Eivissa i Formentera que es desplacen a Mallorca per rebre tractament.
- ✓ **Foment de la investigació:** concessió de beques de la pròpia Junta de Balears i de la Fundació Científica de l'aecc per a treballs d'investigació en el camp de l'oncologia.
- ✓ **Atenció psicològica:** adreçada a pacients i familiars, amb l'objectiu d'abordar les reaccions emocionals derivades de la malaltia.
- ✓ **Programa "Tornar a parlar":** atenció integral a les persones afectades de càncer de laringe. Classes de recuperació de la veu esofàgica, tallers, activitats,...
- ✓ **Voluntariat:** captació, formació i fidelització del voluntariat.
- ✓ **Serveis complementaris:** per a pacients i familiars que arriben a Mallorca (allotjaments, taxis, tallers, activitats socials,...).
- ✓ **Informació i divulgació:** un camí més per a orientar i assessorar. INFOCÀNCER 900100036 Línea gratuïta **balears@aecc.org**

Membres de la Junta Local amb la Presidenta de la Junta de Balears, la coordinadora de Mallorca i el regidor Joan Toni Ripoll.

ACTIVITATS A LA BIBLIOTECA

JULIOL: Llibre tancat no fa lletrat

Dia 04/07/2012 CLUB DE LECTURA

Llibre de la tertúlia

BILBAO – NEW YORK – BILBAO

de Kirmen Uribe

Premi Nacional de Narrativa 2009

Argument:

Narra la història real, la de l'autor, que en un vol entre Bilbao i la ciutat americana, passant per Frankfurt, explica la història de la seva família. Això és la història de Liborio Uribe, que navegà tota la seva vida en el vaixell "Dos Amigos", però també la del seu pare que fou patró del "Toki-Agia".

Els membres del Club de Lectura de Mancor ens acomiadarem fins al setembre amb una tertúlia-sopar...

Uribe és considerat un dels màxims renovadors de la literatura basca. Amb aquesta novel·la debuta de forma exitosa en el panorama literari espanyol.

SETEMBRE: De llibres i paraigües, no se'n tornen gaires

Dia 14/09/2012 CLUB DE LECTURA

Després de les vacances d'estiu encetam les nostres tertúlies

EL TIEMPO ENTRE COSTURAS

de Maria Dueñas

"Hombres, mujeres, adolescentes, amas de casa, críticos, catedráticos, políticos..., todos aseguran haberse sentido atrapados en las 640 páginas de esta novela"

Argument:

Una apassionant mescla de ficció i realitat en la qual les conspiracions clandestines s'entremesclen amb el glamour dels tallers de costura, els casinos i els grans hotels, i amb la lleialtat cap a aquells a qui volem.

Dia 28/09/2012 PEL·LÍCULA INFANTIL

RIO

Blu és un ocell guacamai que viu a un petit poble de Minnesota. És feliç en el seu hàbitat domèstic al costat de la Linda. Però quan coneix l'amor de la seva vida, la valenta Jewell, Blu es llança amb ella cap a una exòtica aventura que tindrà lloc a la ciutat brasilera de Rio de Janeiro. És clar que aquest tipus de bogeries el fan replantejar-se si no hagués estat millor haver-se quedat a la tranquil·litat de l'habitació de Minnesota...

La biblioteca acull una petita mostra d'instruments

Mancor fa música , és un projecte que Emili Vivas, director de les bandes de Pollença i Binissalem vol posar en marxa per crear una banda de músics al poble.

Així que la biblioteca ha acollit amb una petita mostra dels instruments que es podran tocar cada dissabte a les 11h al casal de cultura tan petits com grans.

Molts han estat que encuriosits han passat per la biblioteca a mirar aquets instruments .

ASSOCIACIÓ D'AMICS
DE LA TERCERA EDAT
MANCOR DE LA VALL

ACTIVITATS DEL TRIMESTRE

Un any més! Els sopars a la fresca

Han passat 32 anys ...

Una llarga caminada comença per la primera passa, des de l'any 1980 quan els amics de la 3a Edat començaren a caminar fins el dia d'avui s'ha fet un llarg recorregut. Es va començar sense cap tipus de recursos, ni locals per reunir-se, ni mobiliaris. Començaren els sopars a la fresca envoltant la piscina municipal, el músic era D. Manuel Vitaller i sempre en sortia algun de voluntari a cantar per animar la festa. Tots recordam en Pep "Forneret", en Macià Colom, en Toni Soler.... . Hem passat els anys realitzant un ventall d'activitats, conferències, excursions per Mallorca i a la Península, visitant llocs d'interès, les nostres possessions, els dinars, els sopars, les diades esportives, d'entreteniment, fent salut. Tampoc no podem oblidar l'entusiasme amb els cursos de ball de saló, les Danses del Món, els brodats, la

Gimnàstica...

Mai no hi manca una bona animació

La nostra Associació, durant aquets 32 anys de vida, ha estat un referent per altres associacions i mai no ha estat en perill de desaparèixer. Tampoc no ha necessitat assessors per anar endavant, des del primer dia que es va posar en marxa, sempre hi ha hagut persones disposades a fer feina sense cap tipus d'interès, a les quals cal agrair-los i tenir-les ben presents a

tots. No podem oblidar els SOCIS, del primer fins al darrer, per la seva col·laboració i suggeriments.

També cal afegir que la nostra Associació avui està ben consolidada, uns 300 socis són els qui la mantenen viva i gaudeix d'una economia totalment sanejada. Així estaven els comptes a dia set de juliol de 2012.

Existència en caixa.....	13.689,79€
Pendent de cobrament del Consell de Mallorca.....	1.000,00€
Pagat a compte pels monitors de Gimnàstica, Brodats, Danses del Món, També pendent de cobrament.....	680,82€
Pendent de cobrar a 27 socis.....	<u>162,00€</u>
Total.....	15.542,61€

Juliol

Dia 7

Començaren els sopars a la fresca, abans hi va haver una Assemblea Extraordinària per elegir nou President i Junta Directiva. A l'assemblea va parlar el president en funcions, Lleonard Pocoví i el Batle, Bernadí Coll.

Fou elegit President l'únic candidat que és presentava: en **Jaume Martorell Martorell**, "Jaume Ros".

El president en funcions i el batle

El nou president, Jaume Martorell

Des d'aquestes pàgines de la Revista Montaura vull felicitar-lo, així com a tota la Junta Directiva, i desitjar-los el millor encert amb la seva gestió. Els que ja dúiem molts d'anys necessitàvem un relleu que sens dubte donarà una bocanada d'aire fresc que bé es mereix la nostra Associació; creant nous equips de treball que tinguin il·lusió, idees creatives i ànims de seguir caminat i millorant el que hem fet, seguir compartint vivències, aprendre de superar obstacles i els entrebancs que a vegades proporciona la convivència diària. Per part meva, no ho dubteu, em teniu sempre a la vostra disposició.

Després de l'assemblea, soparem de pa amb oli, panada i companatge tot molt ben presentat, gelat i ensaimada, cava, cafè i begudes fins que en volgueren. Després del sopar el músic Toni Cèlia va animar la festa.

Dia 21

Fórem més d'un centenar els socis que assistírem al sopar. Un menú exquisit i molt ben presentat, de primer un variat de tapes, de segon bacallà a la mallorquina, de postres, cardenal i gelat, com de costum cava, cafè i begudes. Seguïrem la festa amb ball i bauxa ben animada pel socis més joves que feren que els majors també demostrassin que són uns bons balladors de tangos, pasdobles, valsos....

Els voluntaris tot ho tenen a punt

Dies 4 i 18 d'agost

Els sopars a la fresca son pràcticament un monòleg gastronòmic, però la varietat i la bona presentació dels menús, fan les delícies de tots els qui participam d'aquestes vetllades i al

mateix temps les gaudim: La picada de tapes, la paletilla de me, el frit de porcella, el pollastre amb gambes, els postres, l'ensaïmada de crema, la coca dolça, els gelats, les begudes i el cava per brindar. Tampoc mai no podem acabar la vetllada sense la música d'en Toni Cèlia.

Dies 1, 15, 29 de setembre

Durant el mes de setembre hem seguit els sopars a la fresca, així no hem sentit tant el fort calor que ens ha acompanyat durant els mesos d'estiu, una calor esgotadora. Els dos darrers dies d'agost va fer un poc de pluja, això va refrescar un poc l'ambient, tant és així que el dia 1 de setembre vàrem haver de sopar dintre el local. Aquest dia el menú fou de panada i variat de porquim, pastís de "tarta reina" i gelat; begudes de tot

tipus fins que la gent en volgué. Aquest vespre el ball no va ésser dels mes animats ja que, com he dit abans, feia fred i no es podia estar a la terrassa.

El dia 15, d'entrada, un plat senzill quasi de règim, per seguir amb porcella acompanyada de guarnició, de postre, ensaïmada rellena de merengue amb xocolata i que fa les delícies de la gran majoria. Aquests dies ningú no té problemes de tensió arterial, ni glucosa, tampoc colesterol, cal gaudir dels moments bons que ens dóna la vida ja basta les dificultats que ens trobam a diari. Férem el cafè ben acompanyat i per baixar totes aquestes grasses acumulades que millor que fer un bon ball animat amb l'actuació d'Antoni Cèlia. Els més joves surten a ballar al

ritme de la música moderna, però també els més majors no queden darrera.

El Secretari de l'Associació, Bartomeu Ripoll, va fer un avanç de la programació de cara al proper trimestre i que puntualment com sempre s'ha fet rebreu els programes de les activitats a casa vostra

Dia 29 va tenir lloc el darrer sopar a la fresca. Durant tot el dia va

amençar pluja i, en bon criteri col·locàrem les taules dins del local. Sopàrem de picada de coca amb verdura i llom amb col, les postres no poden faltar a cap sopar i si és abundant molt millor; demà ja ens tocarà fer règim. Les begudes, de vi negre i rosat, els refrescants, el cafè i licors i per arrodonir la festa, tampoc podia faltar el cava. Acabàrem la vetllada amb bulla i bauxa que en Toni Cèlia durant tot l'estiu ens ha animat.

Cal donar les gràcies a tots els voluntaris per la seva col·laboració a l'hora de col·locar i retirar les taules i cadires; als que ajuden a preparar i servir els sopars i també a fer la neteja al dia següent.

Les festes d'estiu s'han acabat, la programació d'activitats d'hivern ja està en marxa, esperam que pugueu gaudir de totes elles i desitjar una llarga vida a l'Associació d'Amics de la 3a Edat.

Comentaris: **Gabriel Pocoví Pou de can Pastora**

INFORMACIÓ DEL PRESIDENT

Hi ha una nova JUNTA DIRECTIVA constituïda el passat 7 de juliol:

President, Jaume Martorell Martorell
Vice-presidenta, Maria Rosa Martorell Mateu
Tresorer, Biel Llobera Serra
Secretari, Tomeu Ripoll Pou
Vocal, Llorenç Abrines Reynés
Vocal, Simó Moranta Martorell
Vocal, Joan Martorell Moyà
Vocal, Pedro Beltran Comas
Vocal, Maria Dolors Tevar Martorell
Vocal, Bernadí Coll Martorell
Vocal, Joan Morro Pastor

Fins a dia 30 de setembre, la JUNTA DIRECTIVA s'ha reunit en tres sessions, una extraordinària per a la constitució de JUNTA i dues ordinàries,

els dies 31 d'agost i 26 de setembre, en què s'ha aprovat el calendari d'actes i activitats del darrer trimestre de 2012. El calendari s'ha fet públic via informació gràfica i oralment en les trobades dels sopars a la fresca.

Era el dia 29 d'octubre de l'any 1988, quan uns cent cinquanta socis anàrem d'excursió per visitar la zona del Llevant de Mallorca.

Primer férem una aturada a la finca d'experimentació agrícola Sa Canova de Sa Pobla,

projecte subvencionat per la Caixa de Balears "Sa Nostra". Allà un Pèrit Agrònom ens va donar tot tipus d'explicacions, després ens convidaren a berenar. N'Antoni Abrines va recollir uns quans cossiols que a l'hora del dinar vàrem sortejar.

Seguirem cap Artà, Capdepera, Cala Rajada on visitarem els Jardins de la Finca d'en March, ja que amb

antelació havíem sol·licitat autorització.

Després de visitar aquelles poblacions poc conegudes pels mancorins, anàrem a dinar a Son Serra de Marina, al Restaurant que regentava el mancorí, Joan Frontera de cas "Pollet". Ens serviren un dinar excel·lent, arròs a la marinera i peix al forn. Acabat el dinar, en Joan, juntament amb la seva filla, passaren taula per taula cantant i tocant la guitarra i entusiasmaron els assistents de tal manera que alguns s'animaren a cantar amb ells.

Gaudírem d'un dia ple de goig i satisfacció. Tornàrem cap a Mancor, sense cap incidència a ressenyar.

A les fotos que vos present no surten tots els que anaren d'excursió, cosa que lament. Sí que podeu observar que molts dels qui surten ja ens han deixat.

Fotos i comentaris: **Gabriel Pocoví Pou de can Pastora**

Dia **6 de juliol** celebrarem el final de curs de ball de saló amb un sopar en el local de l'associació. A continuació practicarem tot el que hem après durant aquests mesos d'assajar, especialment ens lluírem en la demostració de la roda cubana que ens havia ensenyat el professor Martí.

Cal destacar el suport incondicional dels socis que assistiren a aquest esdeveniment

En agraïment per a la tasca duita a terme, com a bon professor de ball, lliurarem la insígnia de la nostra associació al professor que ens ha acompanyat durant tot el curs.

En Martí demostrà estar molt satisfet i content.

Dia **11 d'agost** organitzàrem un curset de tècniques per pintar damunt tela, fou impartit per na Margalida Bibiloni i tingué una gran acceptació. Cada participant se'n dugué la seva tela pintada.

Per acabar la jornada gaudírem d'un sopar que l'Ajuntament oferí a l'Associació, en agraïment a la representació teatral que es realitzà gratuïtament durant les passades festes de Sant Joan.

Dia **25 d'agost** Amunt i Avall organitzà la festa de blanc de la mateixa manera que ho ha anat fent aquests darrers anys. Tots els assistents gaudírem d'un bon sopar i una bona festa animada per tots els presents.

Dia 8 de setembre gaudírem de les festes des Vermar, sopàrem d'unes delicioses burballes cuinades per en Sebastià.

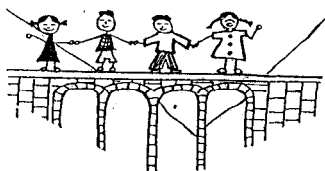
Per acabar no hi podia faltar el ball per posar en pràctica tot el que s'ha pres durant el curs...

Dia 23 de setembre anàrem d'excursió a Cala Ratjada, ens acompanyà un dia solejat i fora massa calor. Visitàrem la Torre Cega i els jardins que l'envolta, fou una pena no poder disposar de més temps i que la visita fos lliure.

Després gaudírem d'un bon dinar al restaurant Sa Creu i de l'actuació d'una tuna d'Albacete.

CEIP MONTAURA

Encetam un nou curs amb molts de canvis i moltes il·lusions i projectes. Enguany hi ha un canvi de direcció, tant de persones com de nombre de components. El nou equip directiu està compost per na Mercè Gelabert i n'Angie Silmon (directora i secretària). Ens ha desaparegut la figura de cap d'estudis ja que, degut a les retallades, ens han tornat a ajuntar tercer cicle. Per tant, no som escola d'una línea.

Continuam amb el projecte Comenius, per la qual cosa en el mes de novembre 3 mestres i 8 alumnes de tercer cicle visitaran Itàlia. Així mateix, al mes de maig vindran els mestres i alumnes dels altres països que comparteixen Comenius amb nosaltres. Vindran de Turquia, Itàlia i Hongria. El nom que li hem donat a aquest projecte és "UN POBLE, QUATRE PAÏSOS, TOT EL MÓN". És per això que des d'aquí demanam la vostra ajuda per poder dur-lo endavant.

Esperam que tots aquests canvis siguin beneficiosos per l'escola i que el curs esdevengui profitós.

3 ANYS

Tutora:

M. Carmen

Mestra de religió:

Carolina Sans

4 ANYS

Tutora:

Magdalena Serra

Mestra +1 d'infantil:

Mercè Gelabert

5 ANYS

Tutora:

Xisca Vives

Logopeda:

Marta Bestard

1r PRIMÀRIA

Tutora:

Marga Núñez

Mestra d'anglès d'infantil:

Carolina Sans

2n PRIMÀRIA

Tutora:

Jero Beltran

ATE:

Joana Palmer

3r PRIMÀRIA

Tutora:

Joana Buades

Mestre d'educació física:

Biel Crespí

4r PRIMÀRIA

Tutor:

Eugeni Martínez

PT:

Anabel

3r CICLE PRIMÀRIA

Tutor:

Fèlix Bimbo

Mestre d'anglès:

Raül Abril

EPI MONTAURA

El mes de juliol a l'escoleta vam començar amb molta energia després de la sortida que vàrem fer el darrer dia de juny, amb les famílies que ens acompanyaren a Palma Aquarium.

Moltes gràcies a l'Ajuntament per la seva col·laboració, ja que ens va regalar el transport.

Va ser un dia molt agradable i vàrem poder gaudir de l'apropament de totes les famílies.

En aquest mes d'estiu, molts dels infants varen començar les vacances però a l'escoleta també quedaren un bon grapat d'alumnes. Amb ells vàrem fer jocs d'aigua, jugàrem molt al pati, i a poc a poc es va anar acostant el final del curs; i ho celebràrem amb una sorpresa per els infants: vàrem dur unes piscines i uns grans poals on els infants i nosaltres mateixes ens vàrem refrescar i celebrar el darrer dia tots junts.

El mes d'agost: **VACANCES.**

Arriba el setembre i ja tornam a ser aquí; carregades de nous projectes i amb molta il·lusió de tornar a trobar-nos. Començam un nou curs i rebem amb molt d'afecte als infants que comencen per primera vegada i els que ja coneixíem.

Durant aquest mes, donam cabuda al Període d'Adaptació, moment de gran importància, ja que tots ens hem de conèixer i tots ens hem d'adaptar a la nova situació.

Les manifestacions que poden fer els infants són molt diverses i ho hem d'entendre d'una forma ben natural. Així estam afavorint al nin/a en la resolució d'aquest procés d'adaptació.

Durant aquest curs 2012/13, haurà canvis temàtics i així els més menudets formaran part de la classe de "**Les Fruites**" i els més grandets rebran el nom de "**Les Joguines**".

ESCOLETA D'ESTIU 2012

Voldria començar amb una anècdota que hem va passar mentres l'escoleta d'estiu estava en marxa i la lliçó que vaig aprendre.

Tot va començar com un dematí qualsevol que vaig anar a fer es cafè abans d'anar a fer feina, quan vaig arribar al bar vaig agafar el diari i vaig començar a llegir-ho.

Aquests temps que corren sempre sentim xerrar de la crisi, crisi i més crisi, sobretot temes com rescat, prima de risc, borsa...

Una vegada més amb el cap calent de totes aquestes notícies i que ja era habitual, vaig agafar el cotxe i vaig anar cap al C.P. Montaura.

Jo encara donant-li voltes al tema de cada dia, vaig entrar a l'escoleta sense adonar-me i estava mirant nins i nines que jugaven al "columpios" del recinte.

Això que tot seguit me ve un nin i me diu: Vols jugar Andreu? I jo vaig dir que si amb el cap. Aquest grupet de nins/es estaven jugant amb un simple objecte que és una pedra, i vàrem passar mitja horeta abans d'entrar a realitzar les activitats del dia.

Aquests nins/es ens varen donar una lliçó a tots/es, com amb un objecte tan simple com una pedra, vàrem passar 30 minuts com si haguessin passat 3 hores, i a més, varen aconseguir que no pensés més amb tot el que havia llegit al dematí.

I només dir que dels nins/es podem aprendre molt més que noltros aportar-lis, amb simples gests com aquest.

Ara ja donam pas de com ha estat l'Escoleta d'estiu de Mancor de la vall de 2012.

Aquest any ha estat un any bastant mogut, un any amb molta calor.

Dic que ha estat mogut, perquè cada dues setmanes teníem monitors o monitores noves, uns que venien i d'altres que se n'anaven, perquè eren monitors en pràctiques.

Quan dic educatiu, hem referesc a l'àmbit del temps lleure, àmbit en el qual s'ha d'aprendre jugant.

S'han fet diferents activitats per poder explorar el nostre entorn més pròxim amb excursions a diferents llocs del municipi i activitats relacionades amb una temàtica diferent cada setmana, sobretot moltes de les activitats les hem realitzades al defora.

Ara vull anomenar als principals individus que han aconseguit que un any més tornem estar plegats, els nins/es.

Aquest estiu hem viscut conjuntament moments inoblidables que segurament no s'oblidaran mai en la vida. Moments d'esplendor i de màxima diversió, que han creat un vincle d'amistat immillorable, aquest vincle on hi entren els nins, equip de monitors, pares i l'ajuntament, i que han fet possible que un any més haguem pogut conviure un altre vegada junts.

Ara xerraré d'unes quantes activitats que férem durant el període de l'escoleta.

Cada mes, vàrem enfocar-ho per treballar una temàtica. El mes de juliol vàrem treballar el tema de la màquina del temps. I el mes d'agost, treballàrem el tema de l'excursionisme.

El primer dia de la setmana, a les 9,30h, els monitors donaven entrada al tema que treballaríem durant la setmana amb activitats enfocades amb la temàtica. On els monitors es disfressaven i ambientaven l'escola sobre el tema corresponent.

També vàrem realitzar activitats aquàtiques a la piscina de Mancor, on havien de superar unes proves amb grups igualats i elegits pels monitors i monitores. Cada prova tenia una dificultat on treballaven aspectes per potenciar amb grup o individualment com per exemple, el companyerisme. En totes aquestes activitats tinguérem el suport de la monitora de natació on també va realitzar una bona feina, com també dels socorristes.

Vull anomenar les excursions que vàrem fer. Anàrem al Puig de Biniamar, Caimari i per devora de les cases de Massanella. Varen ser unes excursions on treballàrem el contacte amb la natura, i aprendre tècniques per anar amb bicicleta.

Per acabar, voldria donar les gràcies a la revista de Mancor de la Vall i els membres que la componen per comptar amb mi per escriure a la revista local del vostre municipi.

També dir, que encara que no sigui d'aquest poble d'es de que vaig començar a treballar, m'he sentit un més a la vostra població.

Una salutació a tots i totes i
esper veure-vos l'any que vé.

Andreu Ramis Femenías

Com cada any, després de les festes de Sant Joan, arriba l'esperat campament d'estiu. Aquest és el primer que organitzam com a monitors, però la nostra intenció era fer-ho igual de divertit com sempre ho han estat. El lloc escollit ha estat la Colònia de Sant Jordi!

La temàtica no podia ser altra que la d'aquell viatge que vàrem iniciar durant el primer trimestre als diferents indrets del món. Els viatges han acabat d'una manera especial, amb la visita a les nostres Illes, on coneguérem la gastronomia i les tradicions de cadascuna d'elles.

El diumenge 8 de juliol, els monitors ben carregats, partírem cap a la Colònia de Sant Jordi, per arreglar-ho i tenir-ho tot ben a punt per a l'arribada dels viatgers.

Eren les 9:30h del dilluns i pels carrers de Mancor ja es podien veure nins, nines, pares i mares carregats amb motxilles cap a Son Morro. A la casa de Colònies ens esperava el guia que ens acompanyaria durant tot l'itinerari, l'anomenàrem *l'amo en Joan de ca'n Garrova*. Després de presentar-se, arribaren tres personatges d'allò més curiós, una pagesa mallorquina, el caixer fadrí de Menorca i una eivissenca ben hippie, així com marca la tradició.

Hora del dinar...

Un altre personatge important del campament fou el nostre estimat Bob Esponja, al qual li confessàrem tots els nostres secrets mitjançant cartes o dibuixos que abans d'anar a dormir compartíem amb els altres companys.

Els més grandets de l'Esplai...

Cada dia eren les vuit i mitja quan ens aixecàvem, després berenàvem i arreglàvem les habitacions. En acabar s'iniciaven els tallers fins a les dotze que partíem cap a la platja de devora a refrescar-nos una mica. Entre els tallers que férem podem destacar les galetes d'oli (que menjàrem per berenar, boníssimes!!), els siurells, els miralls que duen els cavalls de Menorca i camisetes per tenir de record.

A la una del migdia, na Dolors, la cuinera, ja tenia el dinar preparat per servir. Fent tantes coses, eren pocs els que es podien resistir al menjar mentre cantàvem "Nyam, nyam, bon profit!".

Així acabàvem...

L'horabaixa, quan ja havíem descansat, agafàvem: tovallola, cantimplora i entrepà i ja partíem cap a la platja. Ja que era espaiosa gaudíem d'un bon bany, i un dia fins i tot d'una gimcana on simulàrem la batalla dels moros i cristians. Després de nedar i jugar, arribava l'hora de replegar i tornar cap a la casa de Colònies per dutxar-nos i sopar.

L'esperada festa de la nit...

Mirant la posta de sol

Després de sopar, donava lloc a l'esperada vetllada. Un dia jocs com el Trivial gegant amb preguntes sobre la nostra terra, un altre cinema a la fresca durant el qual sentírem moltes rialles, un altre gimcana nocturna... fins el darrer, el més divertit sense cap dubte, la gran festa hippie on no hi faltà la música i el ball.

En acabar, podem dir que per a nosaltres ha estat una experiència nova com moltes però inoblidable com cap, per això ens agradaria poder gaudir de molts campaments més com aquest. Esperam que ells hagin gaudit d'aquesta intensa setmaneta tant o més que els monitors.

Foto de grup amb cares de felicitat tant d'infants com de monitors.

FUTBOL MANCOR DE LA VALL

CE MONTAURA TEMPORADA 2012/2013

El CE Montaura aquesta temporada comptarà amb un total de 10 equips que jugaran a les següents categories:

- Amater 2a Regional
- Juvenil 2a Regional
- Cadet 2a Regional
- Infantil F-7
- Aleví F-7 Montaura
- Aleví F-7 At. Montaura
- Benjamí F-8
- Benjamí F-8 At. Montaura
- Prebenjamí F-8 Montaura
- Prebenjamí F-8 At. Montaura

AMATER 2a REGIONAL

La temporada ha començat per aquesta nova categoria de 2a regional. Amb un total de cinc partits jugats han perdut els tres primers, però reaccionaren amb un empat i una victòria a domicili. Aquests han estat els resultats:

PORTO CRISTO-1 – MONTAURA-0

MONTAURA-1 – VALLDEMOSSA-3

AT. PAGUERA-4 – MONTAURA-2

MONTAURA-2 – PILARES-2

SANTA PONÇA-0 – MONTAURA-1

Aquest equip està format pels següents jugadors que amb molt d'orgull llueixen la camiseta del Montaura:

DEFENSES

Pau Camara
Martí Perelló
Joan Ramon
Jaume Sanz
Jaume Vicens
Bernat Mairata

MITJOS

Daniel Orejudo
Manu Manzanaro
El Ashi
Jaume Pizà
Francisco Plomer
Llorenç Seguí
Simó Solivelles
Talbi Abdallach

DAVANTERS

Pere Vilalonga
Carlos Rubert
Joan Rubert
Manuel Colomillo

Els entrenadors són en Joan Llobera i en Pep Moranta.
El delegat de camp és n'Antoni Martínez.

ARA HA FET VINT ANYS...

Del que passà a Mancor durant el tercer trimestre de 1992 recordarem:

Que dia 4 d'agost uns malfactors entraren de nit en el cafè Es Forn i robaren els diners de les màquines escura-butxaques.

Que dia 14 d'agost celebraren les seves noces d'argent matrimonials els esposos Joana Gual Reynés i Guillem Amengual Mateu.

Que dia 29 d'agost es celebrà una diada de trui amb cercavila, passejada cicloturística fins a Caimari, jocs a la piscina municipal, clausura del curset de natació, acabant la diada amb una verbenà.

*29 d'agost de 1992
Clausura del curset de natació
a la Piscina Municipal.*

Que dia 10 de setembre començaren les obres per connectar l'aigua del pou del Clot de Massanella a la xarxa d'aigua potable, a càrrec de l'empresa Ramon Pons de Lloseta, amb un pressupost de més de 85 milions de pessetes.

Que dia 27 de setembre es celebrà la II Pujada a Lluc a Peu. La diada començà plovent però a mesura que avançava el dia el temps s'asserenà. Es celebrà missa a l'acolliment del santuari amb ofrena a càrrec del batle Gabriel Pocoví que oferí una bossa serigrafiada, igual a la que reberen tots els assistents. En el dinar comunitari es serviren 425 racions. Finalitzà la diada amb balls a càrrec de l'Escola Municipal de Balls Mallorquins.

Que el C.E. Montaura la propera temporada jugaria a la primera regional de futbol per primera vegada a la seva història.

L'entrevista del trimestre estava dedicada a Apol·lònia Riera Seguí de Can Miquel d'Escorca.

Durant el trimestre moriren: dia 27 de juliol, a Inca, morí Esperança Bonafé Alba de cas tauler, als 68 anys. Dia 3 d'agost morí Joan Mateu Martorell de can salopa, als 82 anys. Dia 12 d'agost morí Francesc Tevar Gregori, casat a cas puput, als 74 anys. Dia 25 d'agost, a Ciutat, morí Joan Morro Rotger "fressa" als 70 anys. Finalment dia 20 de setembre morí Felip Martorell Castell, de vora ca ses monges, als 93 anys.

Els naixements foren: dia 28 de juliol el d'Aina Maria Martorell Moranta i dia 26 de setembre el d'Antònia Coll Martorell.

Dia 25 de juliol es casaren a l'oratori de Sant Miquel de Campanet el mancorí Jaume Grau Reynés amb Francesca Alemany Bennassar d'aquella vila.

Biel Fiol Mateu
(De Montaura nº 21)

IMATGES D'AHIR

Un casament per l'Església, any 1955!

Durant molts d'anys aquestes imatges d'un casament per l'Església eren molts freqüents als pobles. La gent solia anar a la plaça per veure els nuvis entrant o sortint de l'església. Avui aquets moviments socials passen quasi inadvertits per a la majoria de ciutadans, només els familiars més apropats i amics hi són.

En acabar la cerimònia religiosa, els que més podien econòmicament es reunien a algun restaurant per celebrar-ho amb un bon dinar, però els que manco podien, solien fer un refresc amb ensaïmades, xocolata i gelat, a algun bar del poble.

Els joves d'avui passen de casar-se per l'Església i alguns ni tan siquiera es casen pel civil, solen conviure junts i, passat uns anys si tot va bé i tenen fills, normalment regulen la seva situació. De veritat que és difícil saber on és l'encert en aquests casos. Cal respectar les decisions d'uns i altres. La llibertat i la democràcia així ens ho permet.

En el centre de la fotografia podeu veure la núvia, Jerònia Gelabert de can Joan d'Inca, acompanyada de les seves dames d'honor. D'esquerra a dreta són: Maria Rosselló, *can Pipa*, Francisca Jaume, *de Binissalem*, Francisca Mateu, *can Bernat*, Catalina Sampol, *can Vellut*.

Na Jerònia es va casar a l'església de Mancor amb en Paco Reynés, *Marquesí*, i feren el refresc de noces damunt can Coleta. En Paco, sastre de professió i na Jerònia varen establir la seva residència a Palma on ell treballava, tingueren dos fills, en Paco que viu Esporles i en Joan a Mancor.

Fotografia propietat de la família

Comentaris: Gabriel Pocoví Pou de can Pastora

IMATGES D'AHIR

Els meus padrins de can Pastora, any 1916

A la foto hi ha els meus padrins que no vaig tenir la sort de conèixer, i part de la seva família. El padrí, Gabriel Pou Coll, era de Lloseta, conegut allà com a *Carrossa*, i a Mancor na Francisca (la padrina d'en Jaume Grau) de *can Pastora*, va morir l'any 1924. Es va casar amb n'Antònia Pou i tingueren dues filles, na Francisca (la padrina d'en Jaume Grau, que està drete enmig) i na Pràxedes (drete a l'esquerra). La seva esposa Antònia Pou va morir jove i després es va casar amb n'Apol·lònia Riera Martorell de *can Pastora*, la meva padrina, que havia nascut a la possessió des Rafals on treballaven els seus pares i va morir l'any 1945.

Els meus padrins varen tenir sis fills dels quals, a més de les dues filles del primer matrimoni, n'hi ha només tres: en Guillem, primer per l'esquerra, que podria qualificar-lo de aventurer; va fer diferents tipus de feina, pagès i pescador. Es va casar per tres vegades i va morir a Màlaga l'any 1969. Na Margalida que està drete al centre, és mu mare i es va casar amb Pelip Pocoví, varen va tenir dues filles i dos fills; va morir a Mancor l'any 1993. A l'esquerra, també drete, n'Apol·lònia, que va morir molt jove i era fadrina.

A més dels tres fills (un fill i dues filles), varen tenir tres fills més que no estan a la foto, però ja eren nats l'any 1916, any de la foto: En Bernat, que va emigrar a França, i després s'instal·là a Barcelona. Va fer feina a l'ajuntament i va ser un destacat anarcosindicalista. L'any 1936 fou nomenat secretari del Ministeri de Propaganda. Estant a l'exili fou el subsecretari de la Internacional Anarcosindicalista, (AIT) a l'Europa Occidental. Fou conegut a molts països del món. Va tenir una filla, Pepita, i un fill Liberto que viu a Lyon. Va morir a París l'any 1956. L'altre fill, Antoni, va emigrar a Lyon, es casà i va morir al mateix Lyon l'any 1976; no tingué fills. L'altre fill, en Gabriel, casat a Mancor amb na Maria Amer, i tingueren 3 filles, anaren a viure a Inca, on va morir als seixanta-nou anys l'any 1969.

Foto arreglada per Eduard Rovira

Comentaris: Gabriel Pocoví Pou de can Pastora

IMATGES D'AHIR (SANTA LLÚCIA)

Era l'any 1957 quan es va realitzar aquesta fotografia al claustre de Santa Llúcia. D'esquerra a dreta i a la fila de darrera podeu veure, Margalida Martorell, *Coric*, Damiana Riera, *Miquel d'Escorca*, Toni Moranta, *Santa Llúcia*, Joana Reynés, *Monana*, Maria Martorell, *Coric*, Carme Vicens, *Palou*, Magdalena Vallori, *Pujoleta*, Maria Mateu, *Perdiu*, el nin que té en braços és el seu fill, Macià. A l'altra fila, d'esquerra a dreta, na Joana Reynés, *Gallineta*, Marí Mateu, *Turixant*, Pilar Mairata, *Coric*, Magdalena Vicens, *Palou*. Davant i assegut Bernat Martorell, *Biniarroiera*, el nin Miquel Bonafé, *de ses Vint*, i en Jaume Gener, *Perdiu*.

En els anys cinquanta i seixanta a Santa Llúcia se celebraven els Cursillos de Cristiandad, en moments de gran esplendor. Tenien cura del Santuari madò Margalida Horrach, viuda del donat, ajudada per la seva filla Margalida i el seu gendre en Jaume Arrom, *Ramon*. Allà, el dia 22 de maig de 1954, es congregaren cursillistes de molts indrets de Mallorca amb motiu de la celebració del Cursillo número 100.

L'any 1958, madò Margalida degut a la seva avançada edat deixa definitivament el Santuari.

D. Jaume Bonet, aleshores rector de Mancor, va iniciar altres activitats espirituals, exercicis, cursets. Aviat va anar formant un bon grup d'al·lotes que foren l'origen de l'Institut de Missioneres Verbum Dei, avui estès per molts de països del món. Aquesta institució va deixar el Santuari l'any 1970.

Durant uns anys, cuidaren de Santa Llúcia les germanes Maria i Margalida, *Coric*, ajudades per la seva neboda, Pilar Mairata i el seu espòs Ramon Arrom, matrimoni que després va passar a regir el Santuari quan era rector de Mancor Mn. Antoni Bennàssar.

L'any 1972, la Superiora General de les religioses del Sagrats Cors, Sor Catalina Gomila, va oferir dues monges tots els caps de setmana per ajudar a les tasques del Santuari i el 22 d'octubre de 1973, Sor Presentació Vidal i Sor Maria C. Polanco passaren a gestionar el Santuari. Aquesta congregació encara avui gestiona el Santuari.

Notes extretes del llibre: Oratori de Santa Llúcia, B.Fiol

Comentaris: Gabriel Pocoví Pou de can Pastora